

Beslutningsforslag nr. B 127

Folketinget 2014-15

Fremsat den 27. marts 2015 af Özlem Sara Cekic (SF) og Jonas Dahl (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om vederlagsfri behandling samt befordring og befordringsgodtgørelse efter reglerne om sygehustransport af alle henviste patienter til Øfeldt Centrene, der p.t. er hjemlet i sundhedslovens §§ 71-72

Folketinget pålægger regeringen inden den 31. december 2015 at fremsætte lovforslag om, at samtlige patientgrupper, som pt. henvises til Øfeldt Centrene med hjemmel i sundhedslovens §§ 71-72 (og som har bopæl i de regioner, hvor Øfeldt Centrene er beliggende), og som modtager 40 pct.s tilskud til deres behandling på Øfeldt Centrene, sikres vederlagsfri lægehenvist behandling på Øfeldt Centrene, selvom

de ikke opfylder kriteriet om varigt svært fysisk handicap, og sikres befordring og befordringsgodtgørelse efter reglerne om sygehustransport, i forbindelse med deres lægehenviste behandling på Centrene, på lige fod med patienterne i § 79, stk. 3.

Bemærkninger til forslaget

I 1991 blev lægehenvist behandling på Øfeldt Centrene efter et ønske fra Folketinget vederlagsfri efter samme diagnoseafgrænsning, som var gældende for vederlagsfri fysioterapi.

Ved lov nr. 327 af 18. april 2011 (L 46) besluttede Folketinget at omfatte Øfeldt Centrene af sundhedslovens § 79, stk. 3. Lovens tekst gav adgang for henviste patienter til Øfeldt Centrene specialiserede behandling.

Imidlertid er der efterfølgende sket en opdeling af patienter, der henvises til Øfeldt, således at behandlingen på Øfeldt Centrene for en del af patienternes vedkommende alligevel ikke er vederlagsfri. Det er til trods for at disse patienter modtager den samme behandling som dem der modtager vederlagsfri behandling, og til trods for, at disse patienter er henvist af en læge.

Med de nuværende regler er det således ikke alene den lægelige visitation, der bestemmer, om patienterne kan modtage behandling på Øfeldt Centrene, men i høj grad også den enkelte patients økonomi.

Det betyder reelt, at en række patienter, der har behov for behandlingen, og som har en lægehenvist, ikke kan modtage behandlingen, fordi de ikke har råd. Alene i 2014 har Sundheds- og Forebyggelsesudvalget således modtaget henvendelser fra ikke mindre end 23 personer, der har opnået gode resultater på Øfeldt Centrene, men hvoraf flere nu eller i nær fremtid ikke ser sig i stand til at betale for den nødvendige behandling. Det bemærkes, at egenbetalingen er på 60 pct. og beløber sig til 3.000-6.000 kr. om måneden og kan strække sig over en længere periode. Herudover er der ekstra udgifter til transport for de patienter, som ikke er i stand til at transportere sig selv.

Det drejer sig dels om smertepatienter med f.eks. diskusprolaps og dels om patienter med såkaldte progressive sygdomme, f.eks. dissemineret sklerose, som ikke opfylder henvisningskriteriet om svært fysisk handicap ved at kunne klare sig uden hjælp inden for døgnets 24 timer.

Sidstnævnte patienter har modtaget vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene fra 1991-2006 og igen (dog uden lovhjemmel) fra august 2008 til den 1. juli 2014. Først via § 140 b og efter overflytningen af Øfeldt Centrene via § 79, stk. 3, i sundhedsloven.

Patienterne har således måttet afbryde deres lægehenviste behandling med risiko for irreversibel forværring af deres funktionstilstand, herunder tab af erhvervssevne.

Den økonomiske hindring i adgangen til lægehenvist behandling på Øfeldt Centrene har ikke været tilsigtet fra Folketingets side og er særdeles uheldig, idet de fleste patienter henvises som en sidste behandlingsmulighed og derfor ikke har andre steder at gå hen (mellem 80 og 90 pct. har allerede forsøgt anden behandling, inden de lægehenvises til Øfeldt Centrene).

Derfor foreslås det, at samtlige patientgrupper, som p.t. henvises til Øfeldt Centrene med hjemmel i sundhedslovens

§§ 71-72 (og som har bopæl i de regioner, hvor Øfeldt Centrene er beliggende), og som p.t. modtager 40 pct.s tilskud til deres behandling på Øfeldt Centrene, sikres vederlagsfri lægehenvist behandling på Øfeldt Centrene, selvom de ikke opfylder kriteriet om varigt svært fysisk handicap, og sikres befordring og befordringsgodtgørelse efter reglerne om sygehustransport, i forbindelse med deres lægehenviste behandling på Centrene, på lige fod med patienterne i § 79, stk. 3.

Herved skabes lige adgang til behandling på Øfeldt Centrene for alle henviste patienter, og der tilvejebringes den retstilstand, som var tilsigtet ved lovændringen, som blev gennemført ved lov nr. 327 af 18. april 2011.

Ophævelsen af egenbetalingen vil harmonere med sundhedslovens bestemmelse (§ 81) om, at sygehusbehandling er vederlagsfri for patienten, idet de omtalte patienter i enhver henseende modtager præcis samme specialiserede behandling som patienterne i § 79, stk. 3.

Det forudsættes, at personkredsen, som med dette beslutningsforslag opnår samme adgang til behandling på Øfeldt Centrene, som patienterne i sundhedslovens § 79, stk. 3, forbliver den samme personkreds, som de henvisende læger hidtil har henvist til Øfeldt Centrene i medfør af §§ 71-72 i sundhedsloven.

Det forudsættes yderligere med dette beslutningsforslag, at ministeren, når den nye samlede økonomiske ramme for Øfeldt Centrene skal fastsættes, tager udgangspunkt i centrene oprindelige samlede økonomiske ramme (som var gældende før overflytningen til sundhedslovens § 79, stk. 3, og som udgjorde 22,6 mio. kr. i 2011-tal), således at centrene nye samlede økonomiske ramme kommer til at muliggøre, at patienterne kan modtage samme antal behandlinger, som den oprindelige ramme muliggjorde.

I forbindelse med at et flertal i Folketinget i april 2011 vedtog overflytning af Øfeldt Centrene til sundhedslovens § 79, stk. 3, opfordrede et flertal i det daværende sundhedsudvalg (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)) i betænkningen ministeriet til at lægge et forløb til rette, som kunne føre til, at Øfeldt Centrene terapeutuddannelse blev autoriseret.

Der er imidlertid ikke fulgt op på denne opfordring, hvorfor forslagsstillerne, med dette beslutningsforslag hermed genopfordrer ministeriet til at igangsætte denne proces, også fordi ministeren har afvist at omfatte Øfeldt Centrene patienter af Patienterstatningen med begrundelsen, at behandlingen på Øfeldt Centrene ikke varetages af autoriserede sundhedspersoner.

Det er problematisk, at de ca. 500 lægehenviste patienter på Øfeldt Centrene ikke har adgang til erstatning under Patienterstatningen, idet patienterne dermed ikke kan modtage hverken rådgivning, sagsbehandling eller erstatningsfastsættelse fra Patienterstatningen.

Patienterne har i stedet samme retstilstand, som hvis de søgte healer, hypnotisør og lignende alternative behandlere, til hvem der ikke ydes offentligt tilskud.

Opstår der en skade i forbindelse med lægehenvist og offentlig finansieret behandling på Øfeldt Centrene, f.eks. på grund af svigt af apparatur, er patienten, uanset hvor dårlig patientens tilstand er, og uanset om patienten er i stand til at kommunikere, overladt til at alliere sig med en advokat med henblik på for egen regning og risiko at indlede et civilt søgsmål mod behandlingsstedets forsikringsselskab.

Dette indebærer en markant dårligere retsstilling end under Patienterstatningen, idet patienten for at kunne gøre sig håb om erstatning dels skal kunne bevise, at behandlingsstedet har udvist fejl eller forsømmelse, og dels skal kunne bevise, at der er lidt et tab, og at der tillige er en naturlig sammenhæng mellem den skadevoldende handling og tabet. Kan den skadelidte ikke føre bevis herfor, bliver skaden ofte betegnet som hændelig, og erstatning udbetales ikke – en situation, man netop har ønsket at undgå med indførelse af Patienterstatningen (no fault-princippet).

Økonomiske konsekvenser

Ophævelsen af egenbetalingen for patienterne, der på nuværende tidspunkt er hjemlet i sundhedslovens §§ 71-72, vil ikke medføre merudgifter i forhold til den oprindelige økonomiske ramme, der var afsat til vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene før overflytningen til § 79, stk. 3.

Således foreslås alene en genetablering af Øfeldt Centrene oprindelige samlede økonomiske ramme igennem 10 år, som ikke indeholdt bestemmelser om, at patienter med 40 pct.s tilskud (og dermed 60 pct.s egenbetaling) skulle indgå som en del af rammen.

Fastsættelsen af en ny (samlet) økonomisk ramme for samtlige henviste patienter til Øfeldt Centrene, som svarer

til Centrene samlede ramme *før* overflytningen til § 79, stk. 3, vil således kræve tilbageførsel af de midler, der tidligere var afsat, svarende til forskellen mellem centrene oprindelige samlede ramme (22,6 mio. kr. i 2011-tal) og den senere ramme (16,6 mio. kr. i 2012-tal), dvs. ca. 6 mio. kr. i 2012-tal.

Der er på denne baggrund ikke tale om »nye« penge, men alene om penge, der tidligere har været afsat til behandling på Øfeldt Centrene. Herudover ydede kommunerne før kommunalreformen i væsentligt omfang tilskud til egenbetalingen, hvorved pengene allerede er i »systemet«.

Udgiften til forslaget medfølgende sygehustransport vurderes at være meget mindre end den nuværende udgift til transporten for patienterne i § 79, stk. 3, da størstedelen af patienterne i §§ 71-72 er selvhjulpne/selvtransporterende.

De samlede udgifter foreslås finansieret gennem væksten i det offentlige forbrug frem mod 2020.

Forslagets ens og lige adgang til Øfeldt Centrene behandling forventes herudover at være samfundsøkonomisk rentabel, idet gevinsten ved at holde patienterne, som på nuværende tidspunkt er hjemlet i sundhedslovens §§ 71-72, selvhjulpne samt fastholde eller bringe disse patienter tilbage på arbejdsmarkedet vil være med til at finansiere udgifterne til behandling af de svært fysisk handicappede patienter i sundhedslovens § 79, stk. 3. Samtidig må samfundet forventes at kunne spare unødvendige udgifter til hospitalsindlæggelser, medicinudgifter, pleje og offentlig forsørgelse.

Alt i alt forventes forslaget at resultere i en nettogevinst for samfundet.

*Skriftlig fremsættelse***Özlem Sara Cekic (SF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om vederlagsfri behandling samt befordring og befordringsgodtgørelse efter reglerne om sygehustransport af alle henviste patienter til

Øfeldt Centrene, der p.t. er hjemlet i sundhedslovens §§ 71-72.

(Beslutningsforslag nr. B 127)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.